

Sygn. akt VIII U 457/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2017 r. w Gliwicach

sprawy J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 stycznia 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt: VIII U 457/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 stycznia 2017r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu J. S. podstawę wymiaru emerytury na podstawie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS od 1 listopada 2016r. biorąc pod uwagę najkorzystniejszy wariant. Organ rentowy do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, uwzględnił kwotę bazową obowiązującą 1 października 2011r. tj. w dniu nabycia prawa do emerytury. Wysokość emerytury wyniosła 4901,08 zł., 4003,98 zł do wypłaty.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji wskazał, iż nie zgadza się z wyliczeniem emerytury dokonany przez organ rentowy podnosząc, iż domaga się ponownego wyliczenia świadczenia według aktualnej kwoty bazowej z 20 lat wybranych z całego okresu pracy. Ubezpieczony zakwestionował jakoby organ rentowy przedstawił mu w decyzji najkorzystniejsze wyliczenie, gdyż dokonał wyliczenia procentowego, a nie kwotowego według aktualnej kwoty bazowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. S. urodził się w dniu (...)

Decyzją z dnia 27 września 2001r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu emeryturę od 1 grudnia 2001r., tj. od ustania zatrudnienia. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto zarobki z 10 lat kalendarzowych, tj. 1981 do 1990r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 244,43%.

Decyzją z dnia 13 stycznia 2009r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 listopada 2008r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek biorąc pod uwagę aktualną kwotę bazową tj. 1683,27 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 244,43%.

Decyzją z dnia 5 lutego 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przeliczył ubezpieczonemu emeryturę od 1 stycznia 2013r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury.

Ostatnią decyzję o przeliczeniu emerytury odwołującego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał dnia 15 listopada 2016r., nr (...). Organ rentowy wskazał w decyzji, że do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury. Wysokość emerytury wyniosła 4901,08 zł., 4003,98 zł do wypłaty.

W dniu 18 listopada 2016r. ubezpieczony J. S. złożył wniosek o ponowne przeliczenie wysokości emerytury przez przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia zarobków uzyskanych w całości przed przyznaniem świadczenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, tj. z lat 1977 oraz od 1980 do 1998r. przedkładając na tę okoliczność zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu sporządzone przez KWK (...) z wykazanymi wynagrodzeniami ubezpieczonej za lata 1976 – 2001 dotyczącymi okresu jego zatrudnienia u tego pracodawcy.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną z dnia 13 stycznia 2017r., którą przeliczył ubezpieczonemu J. S. podstawę wymiaru emerytury. Organ rentowy na podstawie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru na podstawie zarobków z najkorzystniejszych lat kalendarzowych, tj. 1977r. i od 1980 do 1998r., który wyniósł 224,93%. Wskaźnik ten jest niższy od dotychczas przyjętego z dziesięciu lat kalendarzowych od 1981r. do 1990r., a wynoszącego 244,43%. Organ rentowy do obliczenia składnika emerytury wynoszącego 24% kwoty bazowej, uwzględnił kwotę bazową obowiązującą 1 października 2011r. tj. w dniu nabycia prawa do emerytury. Wysokość emerytury wyniosła 4901,08 zł., 4003,98 zł do wypłaty.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016r., poz.887) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek

o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Z literalnego brzmienia tego uregulowania prawnego wynika jednoznacznie, iż przeliczenie świadczenia zgodnie z powołanym przepisem jest możliwe tylko w sytuacji, gdy nowo wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia – według wariantów wskazanych w tym artykule – jest wyższy od dotychczas przyjętego.

Przy uwzględnieniu przedłożonych przez ubezpieczonego przy wniosku z dnia 18 listopada 2016r. zarobków z okresu jego zatrudnienia w KWK (...) dotyczących lat 1977 oraz od 1980 do 1998r. i wykazanych w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz zarobków wynikających z dokumentacji znajdującej się w aktach organu rentowego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonej wyliczony według wariantów podanych powyżej nie okazał się wyższy od dotychczasowego wynoszącego 244,43%, a obliczonego z lat 1981 – 1990, który ostatecznie okazał się najkorzystniejszy.

W takiej sytuacji, jak słusznie wskazał organ rentowy w zaskarżonej decyzji, brak było podstaw do ponownego przeliczenia świadczenia ubezpieczonej w oparciu o powołane na wstępie uregulowanie prawne.

Zauważyć należy, iż ubezpieczony w odwołaniu od zaskarżonej decyzji i w toku procesu nie zgłaszał zarzutów dotyczących przyjętego przez organ rentowy wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia oraz matematycznych wyliczeń tego wskaźnika dla potrzeb wydania tej decyzji, a kwestionował jedynie wyliczenie emerytury w oparciu o kwotę bazową obowiązującą 1 października 2011r. tj. w dniu nabycia prawa do emerytury. J. S. domagał się ustalenia emerytury z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej.

Jednakże żądanie odwołującego nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 11 grudnia 2012r., sygn. akt: III AUa 692/12 „Przepis art. 111 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wyraźnie wskazuje, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony na zasadach określonych w art. 15 ustawy, mnoży się przez kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia, a nie przez kwotę bazową z daty złożenia wniosku o przeliczenie świadczenia. Nawet zatem, gdyby wnioskodawca miał prawo do przeliczenia renty przy zastosowaniu nowego wyższego wskaźnika wysokości podstawy, to i tak całe świadczenie obliczone by zostało od dotychczas stosowanej kwoty bazowej. Wyjaśnić przy tym należy, że przeliczenie świadczenia w oparciu o nową kwotę bazową może nastąpić tylko wówczas, gdy spełnione są przesłanki z art. 110 ust. 1 ustawy.” (Legalis nr 735215). Z kolei jak podniósł Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 marca 2014r., sygn. akt: III AUa 1051/13 „Jednoznaczne brzmienie przepisu art. 111 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) wskazuje, iż przeliczenie emerytury mogłoby być dokonane jedynie przy zastosowaniu kwoty bazowej ostatnio przyjętej do obliczenia świadczenia, nie zaś kwoty obowiązujące w chwili nabycia prawa do emerytury.” (Legalis nr 1024143). W niniejszej sprawie nie zaistniały warunki do zastosowania innej kwoty bazowej niż ostatnio przyjęta do obliczenia świadczenia.

W konsekwencji takiego stanowiska, kierując się cytowanym na wstępie art. 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa i z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego od tej decyzji jako bezzasadne.

(-) SSR del. Anna Capik-Pater